

סגן מיכה גרנית גרינקר ז"ל

מ.א. 2078827

בן דת ישראל
נולד בחיפה
בכ"ו בניסן תשי"א, 2/5/1951
התגייס ב-4.8.1969
שרת בחיל השריון
יחידה: חט' 679, גד' 57
נפל בקרב
בט"ו בתשרי תשל"ד, 11/10/1973
במלחמת יום הכיפורים
מקום נפילה: חאן ארנבה
באזור דמת הגולן
מקום קבורה: תל אביב - קרית שאול
חלוקה: 5, שורה: 2, קבר: 18.
הותיר: הורים ושני אחים

מיכה, נולד בחיפה ב-2 במאי 1945, בן בכור להוריו, רוח וישראל. בשנותיו הראשונות עבר יחד עם הוריו דרך נשר, קרית טבעון ושיכון צבא הקבע בתל-אביב. באביב 1955 גדלה המשפחה ולמיכה נולד אח חי. באותו פרק זמן עברה המשפחה אל ביתה בנה מגן שהתחילה אז להתאכלס. ובשנת 1960 נולד האח הצעיר עמוס. פרט לתקופה קצרה של שנתיים, בין השנים 1960 ו-1962 בהן עברה המשפחה לחיפה גדל מיכה והתחנך בנה מגן. את לימודיו היסודיים והתיכוניים סיים כאן.

צה"ל וכל הקשור איתו היו קרובים ללבו של מיכה והם היוו חלק בלתי נפרד מחייו. אכן, בשעה שהתגייס לצה"ל באוגוסט 1969 השתלב בו בקלות וללא זעזועים ובדרך הטבע מצא את דרכו לחיל השריון. בהיותו צעיר ערבי, פתוח להשפעות ולרשמים עבר את המסלול הרגיל והמקובל של אימונים ושל קורסים. בשל כשרונותיו נשלח לקורס קצינים, סיימו בהצלחה מונה למפקד מחלקה והוצב ברמת הגולן. כשהתקרב סיום שירותו הצבאי לא רצו הממונים עליו להפריד ממנו בקלות והחליטו לנצל את כשרונותיו ככל האפשר. בשל כך מונה למפקד מגמה בבית ספר לשריון.

אופיינית לתקופה זו הערותו של אחד מחבריו:

- אני הייתי כותב על מנהיגותו של מיכה, ספר. הוא בא, נתן פקודות והכל רץ כהלכה. שום דבר לא התפספס אצלו...

באוקטובר 1972 סיים את שירותו ושבו עימים לאחר מכן יצא לקנדה לחדשים אחדים לשם לימוד, עבודה והרחבת אופקים. ביקור זה בקנדה והסיוורים שערך על פני ארצות הברית היוו שיא בחייו הקצרים. הנה קטע מרשמיו:

" לומר את האמת, הדבר שאני מצוי בעיצומו זה משהו שאתה יכול לעשות פעם בחיים, בלי שום מרכאות ובלו שום הגזמה. דבר כזה אני בודאי כבר לא אעשה שנית. כלית, נסענו כשלושת אלפים וחמש מאות מייל והיום אנו מגיעים ללוס אנג'לס. נסענו מדטרויט לניו אורליאנס לאורך המיססיסיפי אחרי כן ליוסטון (מרכז החלל) סאן אנטוניו (אלאמו המפורסם) אל פאסו (עשינו קפיצה למקסיקו בלי יוזת ויצאנו בשלום) הקניון הגדול, לאס וגאס ואנחנו בדרך לקאליפורניה. באמת יש המון, המון לספר ומקווה שתהיה ההזדמנות המתאימה לכך...

עם שובו הביתה ניש מיכה במשנה מרץ להכנות לקראת שנת הלימודים באוניברסיטה. כמו כן הקדיש תשומת לב רבה למאורע משפחתי עליו ושמו - חגיגת הבר מצוה של אחיו הצעיר, עמוס.

הוא נתקבל כתלמיד בחוג לגיאוגרפיה באוניברסיטת תל-אביב תוך כדי שילוב עבודה ולמודים.

מלחמת יום הכיפורים מצאה אותו בחוג המשפחה. למרות שלא היה מוצב ביחידה כלשהי יצא לבית השריון. משם נשלח עם קצינים נוספים כתגבורת לפיקוד הצפון.

במחנה "יפתח" הצטייד ויצא במסגרת יחידת שריון בציר גשר בנת יעקוב - קוניטרסה. הוא הוצב בגדוד 57 בחטיבת שריון 679 ביום השני, השמיני באוקטובר בשעות הבוקר ויצא מיד עם יחידתו אל כוחות החטיבה שנהלו קרבות מרים ברמת הגולן.

מפקד החטיבה היה אלוף משנה אורי אור. ביום החמישי ט"ו תשרי בחג הסוכות יצאו כוחותינו לקרב ההבקעה של מערכי האויב בציר קוניטרסה - דמשק. מיכה השתתף בקרב זה ובשעות אחר-צ"ש של אותו יום, בעומק המערך הסורי בכפר חאן-ערנבה נפגע הטנק עליו פקד - זה היה הקרב ממנו לא חזר עוד.

חייל בן חייל, מפקד בן מפקד, מופת אישי שעבר מאב לבן...

הבא למנוחת-עולמים בקרית שאול. משפחתו, הוריו ואחיו נשארו מיותמים. ספריית המפות של החוג לגיאוגרפיה ב"ד-אבנו", קרית האוניברסיטה ת"א, נקראת על שמו של סגן מיכה גרנית ז"ל.

גבורתכם לנו שריון

גבורתכם לנו שריון

רעותנו לכם נצה